



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Mereuța Svetlana împotriva Ministerului Justiției al republicii Moldova

(constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii)

împotriva deciziei din 4 noiembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-99/26

NR. PIGD 2-22121592-01-2ra-04022026)

Recurs inadmisibil. Reiterarea argumentelor formulate în apel și solicitarea unei noi aprecieri a probelor, în lipsa demonstrării caracterului arbitrar al deciziei sau a unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor, nu întrunesc temeiurile de casare prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Mămăligă)
Curtea de Apel Centru (jud. S. Dimitriu, E. Badan - Melnic, V. Gîrleanu)

15 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de Mereuța Svetlana,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Diana Stănilă,

Ion Munteanu, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 16 august 2022, Mereuța Svetlana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului moral.

2. În motivarea acțiunii, a relatat că, prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central nr.5r-95/2021 din 4 noiembrie 2021, a fost admisă contestația înaintată de Mereuța Svetlana împotriva răspunsului și încheierii din 7 aprilie 2021, emisă de către agentul constatatator Jurja Viorica, din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni și a fost anulată încheierea agentului constatatator Jurja Viorica din 7 aprilie 2021, emisă de Inspectoratul de Poliție Strășeni, privind încetarea examinării informației înregistrate în REI-2 cu nr.20213301270 din 1 martie 2021, cu obligarea desfășurării unei cercetări suplimentare.

3. A notat că prin decizia Curții de Apel Chișinău nr.4r-3365/21 din 28 aprilie 2022, s-a respins ca nefondat recursul declarat de agentul constatatator Jurja Viorica și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 4 noiembrie 2021.

4. A subliniat că până în prezent, hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 4 noiembrie 2021 nu a fost executată, ea fiind pensionară, i-a fost cauzat un anumit nivel de stres, frustrare și, respectiv, consideră că din cauza neexecutării hotărârii judecătorești într-un termen rezonabil este în drept de a pretinde repararea prejudiciului moral pe care îl evaluează în mărime de 30 000 lei.

5. Astfel, Mereuța Svetlana a solicitat constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 4 noiembrie 2021, care a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2022 și încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2023, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Mereuța Svetlana împotriva Ministerului Justiției al republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului moral, ca neîntemeiată.

7. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că dispozițiile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului

la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești sunt incidente numai în privința hotărârilor susceptibile de executare silită și care conferă titularului un beneficiu efectiv.

8. Astfel, a constatat că hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 4 noiembrie 2021, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2022, nu reprezintă o hotărâre susceptibilă de executare silită în sensul Legii nr. 87/2011, ci constituie un act de control judiciar pronunțat în cadrul unei proceduri contravenționale, prin care a fost anulată încheierea agentului constatat și dispusă efectuarea unei cercetări suplimentare.

9. În acest context, instanța a reținut că pretinsa neexecutare a unei asemenea hotărâri nu poate fundamenta constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

10. Totodată, a relevat că reclamanta nu a demonstrat că ar fi întreprins demersuri pentru valorificarea efectelor hotărârii sau pentru contestarea pretensei pasivități a autorităților competente, astfel încât nu sunt întrunite condițiile prevăzute de Legea nr. 87/2011 pentru angajarea răspunderii statului și acordarea despăgubirilor morale solicitate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 14 iulie 2023, Mereuța Svetlana a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2023, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie constatat că fiind încălcat dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 4 noiembrie 2021 emisă de Judecătoria Strășeni, sediul Central, precum și să fie încasată din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul său suma de 30 000 lei, cu titlu de compensare a prejudiciului moral, cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii.

12. În susținerea cererii de apel, Mereuța Svetlana a indicat că contrar prevederilor art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă și art.4 alin.(1) din Legea nr.87 din 21 aprilie 2011, Ministerul Justiției nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice ce ar demonstra lipsă de încălcare a dreptului său la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 4 noiembrie 2021 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, menținută prin decizia nr.4r-3365/21 din 28 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău și lipsa suportării de către reclamantă a unui prejudiciu moral în mărime de 30 000 lei.

13. A conchis că dacă prevederile art.4 alin.(1) din Legea nr.87 din 21 aprilie 2011 ar fi fost aplicate de către instanța de fond, aceasta determina admiterea acțiunii sale înaintate împotriva Ministerului Justiției privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral. În pofida acestui fapt consideră că instanța de fond a omis să motiveze de ce nu a aplicat prevederile art.4 alin.(1) din Legea nr.87 din 21 aprilie 2011.

14. Referitor la concluzia instanței de fond precum că nici nu a fost inițiată procedura de executare și că nu a fost realizată nici o acțiune de către IP Strășeni în vederea executării

benevole a hotărârii judecătorești, a menționat că această concluzie nu poate fi reținută ca fiind întemeiată, deoarece hotărârea nr.5r-95/2021 din 4 noiembrie 2021, pronunțată în favoarea sa, nu cade sub categoria documentelor executorii, prevăzute de art.11 din Codul de executare, care poate fi executată silit prin intermediul executorului judecătoresc.

15. Respectiv, executarea silită a hotărârii menționate, nu ar fi putut și nici nu urma să fie începută prin sesizarea executorului judecătoresc, în condițiile art.10 alin.(2) din Codul de executare.

16. La fel a notat că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că Mereuța Svetlana, este victimă a contravenției, fiind audiată în această calitate la 1 martie 2021, are vârsta de 64 de ani și este pensionară, iar pârâtul nu a prezentat probe ce ar confirma faptul executării hotărârii din 4 noiembrie 2021.

17. A specificat că instanța de fond urma să constate încălcarea dreptului său la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și să dispună acordarea unei satisfacții echitabile din bugetul de stat cu titlu de reparare a prejudiciului moral.

18. A susținut că neexecutarea hotărârii nr. 5r-95/2021 din 4 noiembrie 2021 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, i-a cauzat un anumit nivel de stres și frustrare.

19. A estimat prejudiciul moral la suma de 30 000 lei, apreciind că aceasta nu este excesivă. În susținerea acestei poziții, a arătat că, timp de mai mult de un an, s-a aflat într-o stare de incertitudine cu privire la executarea hotărârii judecătorești pronunțate în favoarea sa la 4 noiembrie 2021.

20. Totodată, a invocat că această situație i-a provocat o profundă demoralizare și i-a subminat încrederea atât în propriile forțe, cât și în autoritățile statului.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

21. Prin decizia din 4 noiembrie 2025, Curtea de Apel Centru a respins cererea de apel declarată de apelantul Mereuța Svetlana, precum și a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2023 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Mereuța Svetlana împotriva Ministerului Justiției al republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului moral.

22. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt relevante și a aplicat în mod corespunzător normele de drept material incidente.

23. A constatat că hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 4 noiembrie 2021, prin care a fost anulată încheierea agentului constatat și dispusă efectuarea unei cercetări suplimentare, nu reprezintă o hotărâre susceptibilă de executare benevolă sau silită în sensul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, întrucât nu stabilește o obligație de executare între un creditor și un debitor și nu conferă reclamantei un beneficiu efectiv susceptibil de executare.

24. Astfel, instanța de apel a apreciat că această hotărâre constituie un act de control judiciar pronunțat în cadrul unei proceduri contravenționale, care influențează exclusiv desfășurarea acelei proceduri și se supune normelor Codului contravențional.

25. În aceste condiții, a concluzionat că normele Legii nr. 87/2011 privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nu sunt aplicabile raportului juridic dedus judecății.

26. Totodată, instanța de apel a reținut că reclamanta nu a demonstrat că ar fi întreprins demersuri pe lângă agentul constatatator sau superiorii acestuia pentru a afla măsurile întreprinse în vederea executării hotărârii din 4 noiembrie 2021.

27. În consecință, a apreciat ca întemeiată concluzia primei instanțe privind lipsa temeiurilor pentru constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și, pe cale de consecință, pentru acordarea despăgubirilor morale solicitate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

28. La 4 februarie 2026, Mereuța Svetlana a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 4 noiembrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 iunie 2023 și a deciziei Curții de Apel Centru din 4 noiembrie 2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie constatată încălcarea dreptului său la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Strășeni, sediul Central nr. 5r-95/2021 din 4 noiembrie 2021, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2022, precum și încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, a prejudiciului moral în cuantum de 30 000 le.

29. În motivarea recursului, recurenta a reținut că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel sunt nelegale, arbitrare și urmează a fi casate în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, întrucât se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor și încalcă dreptul său la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

30. A susținut că instanțele inferioare au aplicat eronat prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, apreciind în mod greșit că aceasta nu este incidentă în speță.

31. În opinia sa, chiar dacă hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 4 noiembrie 2021 a fost pronunțată în cadrul unei proceduri contravenționale și nu soluționează fondul unui litigiu civil, aceasta constituie o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie, iar executarea ei reprezintă o componentă a dreptului la un proces echitabil, astfel cum rezultă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

32. În susținerea acestei poziții, recurenta a invocat hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Prodan împotriva Moldovei, invocând că executarea unei hotărâri judecătorești constituie parte integrantă a „procesului” în sensul art. 6 §1 din Convenție.

33. A apreciat că neexecutarea hotărârii pronunțate în favoarea sa echivalează cu încălcarea dreptului la executarea într-un termen rezonabil și îi conferă dreptul la repararea prejudiciului moral.

34. Totodată, recurenta a invocat prevederile art. 2 alin. (6) din Legea nr. 87/2011, susținând că instanțele urmau să stabilească existența încălcării și să acorde o satisfacție echitabilă, ținând seama de circumstanțele concrete ale cauzei, de durata neexecutării hotărârii, de conduita autorităților și de importanța litigiului pentru persoana vătămată.

35. De asemenea, recurenta a făcut trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv la cauza Frydlender împotriva Franței, subliniind că aprecierea caracterului rezonabil al duratei procedurilor trebuie efectuată în funcție de complexitatea cauzei, comportamentul părților și al autorităților, precum și de importanța litigiului pentru reclamant.

36. În continuare, aceasta a susținut că litigiul nu prezintă un grad ridicat de complexitate, că nu a contribuit în niciun mod la tergiversarea executării hotărârii judecătorești și că executarea acesteia prezintă o importanță deosebită pentru protejarea drepturilor sale.

37. A apreciat că, în aceste condiții, sunt întrunite toate cerințele prevăzute de Legea nr. 87/2011 pentru constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și pentru acordarea unei despăgubiri morale în cuantum de 30 000 lei.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

38. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

39. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

40. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

41. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

42. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

43. Sub aspectul respectării termenului de declarare a recursului, completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Centru a fost pronunțat în ședință publică la 4 noiembrie 2025 (f.d. 50, vol. II). Totodată, din actele dosarului nu rezultă data comunicării deciziei motivate către recurentă. În lipsa unor dovezi care să ateste momentul comunicării acesteia, recursul declarat de Mereuța Svetlana la 4 februarie 2026 urmează a fi considerat depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

44. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

45. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

46. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

47. Examinând cererea de recurs prin prisma motivelor invocate și a actelor dosarului, Completul de judecată constată că argumentele recurente nu întrunesc cerințele prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

48. Completul de judecată atestă că deși recurenta invocă caracterul arbitrar al hotărârilor instanțelor inferioare și susține că acestea se întemeiază pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, criticile formulate exprimă, în realitate, dezacordul acesteia față de interpretarea normelor de drept și față de concluziile la care au ajuns instanțele, fără a

demonstra existența unor erori vădite de raționament ori a unor vicii de legalitate susceptibile să atragă casarea deciziei recurate.

49. Completul de judecată reține că majoritatea argumentelor expuse în recurs reprezintă o reluare a susținerilor formulate anterior în cererea de apel, recurenta reiterând aceeași teză potrivit căreia hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 4 noiembrie 2021 trebuia calificată drept o hotărâre susceptibilă de executare în sensul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 și că neexecutarea acesteia îi conferă dreptul la repararea prejudiciului moral.

50. Or, recursul constituie o cale extraordinară de atac destinată exclusiv controlului de legalitate al hotărârilor judecătorești, iar nu unei noi examinări a fondului cauzei.

51. În consecință, simpla reiterare a argumentelor formulate în apel, fără combaterea efectivă a raționamentului juridic dezvoltat de instanța de apel, nu este aptă să demonstreze existența vreunui dintre motivele de casare prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă.

52. Completul de judecată reține că contrar susținerilor recurente, Curtea de Apel a examinat toate criticile esențiale formulate prin cererea de apel și a motivat în mod explicit de ce dispozițiile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 nu sunt aplicabile raportului juridic dedus judecății.

53. Astfel, instanța de apel a reținut, în mod întemeiat, că hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 4 noiembrie 2021 nu stabilește un raport obligațional între un creditor și un debitor și nu consacră o obligație susceptibilă de executare benevolă sau silită, ci reprezintă un act jurisdicțional pronunțat în cadrul controlului judiciar exercitat asupra activității agentului constator, prin care s-a dispus efectuarea unei cercetări suplimentare în cadrul procedurii contravenționale.

54. În aceste condiții, concluzia instanțelor inferioare potrivit căreia o asemenea hotărâre nu intră în sfera de aplicare a Legii nr. 87/2011 este rezultatul interpretării normelor incidente și al naturii juridice a hotărârii invocate de recurentă, iar nu al unei aprecieri arbitrare ori vădit nerezonabile a probelor.

55. Totodată, Completul de judecată conchide că potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, executarea unei hotărâri judecătorești definitive constituie parte integrantă a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 §1 din Convenție. Totuși, această jurisprudență privește hotărârile care consacră drepturi și obligații civile ori impun autorităților sau altor subiecți obligații concrete, susceptibile de executare.

56. Or, în prezenta cauză, hotărârea invocată de recurentă nu stabilește o asemenea obligație executorie, ci dispune reluarea activității de examinare într-o procedură contravențională, aspect care, prin natura sa, nu poate fi asimilat executării unei hotărâri civile în sensul Legii nr. 87/2011.

57. De asemenea, Completul de judecată reține că recurenta nu combate argumentul esențial reținut de instanțele inferioare potrivit căruia nu a demonstrat că ar fi întreprins

demersuri pe lângă agentul constatator ori autoritățile ierarhic superioare pentru a verifica modul de executare a hotărârii din 4 noiembrie 2021 sau pentru a contesta eventualele omisiuni ale acestora.

58. Astfel, invocarea generică a existenței unui prejudiciu moral, a stării de stres și a demoralizării generate de pretinsa neexecutare a hotărârii nu poate conduce, în lipsa îndeplinirii condițiilor prevăzute de Legea nr. 87/2011, la angajarea răspunderii statului și la acordarea unei satisfacții echitabile.

59. În consecință, Completul de judecată constată că recurenta nu demonstrează existența vreunei aprecieri vădit nerezonabile a probelor și nici caracterul arbitrar al deciziei instanței de apel, criticile formulate urmărind, în esență, obținerea unei noi interpretări a situației de fapt și a normelor de drept aplicabile, ceea ce excede limitelor controlului exercitat în recurs.

60. Având în vedere că cererea de recurs nu conține critici veritabile de legalitate împotriva deciziei instanței de apel și nu relevă existența vreunui dintre motivele de casare prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată concluzionează că recursul declarat de Mereuța Svetlana, este vădit neîntemeiat și, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, urmează a fi declarat inadmisibil.

61. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Mereuța Svetlana.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător	/semnătură/	Stela Procopciuc
-----------------------	-------------	------------------

Judecători	/semnătură/	Diana Stănilă
------------	-------------	---------------

	/semnătură/	Ion Munteanu
--	-------------	--------------